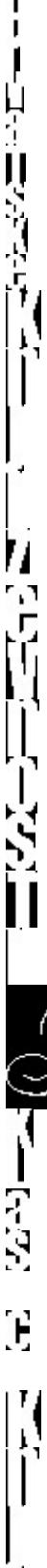

Ivo Vojnović

Lapadski soneti

Ivo Vojnović: Lapadski soneti Ivo Vojnović
Lapadski soneti

1

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

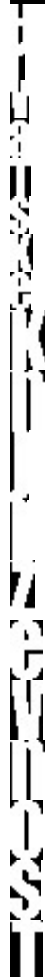

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **SADRŽAJ**

<u>LAPADSKI SONETI</u>	<u>3</u>
<u>NA MIHAJLU</u>	<u>3</u>
<u>JANUAR</u>	<u>3</u>
<u>CARMEN</u>	<u>4</u>
<u>ONI</u>	<u>4</u>
<u>MIHOLJICE</u>	<u>5</u>
<u>UTJEHA</u>	<u>5</u>
<u>PRÉLUDE</u>	<u>6</u>

2

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **LAPADSKI SONETI NA MIHAJLU**
Jedan po jedan dohodu vlastela u crnom l'jesu nošeni od fakina na
zadnje s'jelo, gdje no znak propela grbove kruni posred ruzmarina.

Nakon svih borba nasl'jeđenih strasti i mržnje davne, što ti žile pali, i šetnja, i šala, i plandovanja, i lasti, harno je leći, gdje su nav'jek spali Djedovi mrtvi, kad je Knez još vladô.

Tu sami trunu dalje bar u miru, dok cv'jetnom travom pase krotko stado, Što san gospara ne budi u svom gaju.

- "Requiem aeternam!" - - - čuj eolsku liru čempresa grobnih!... možda šapću o rajju.

(Dubrovnik 1892.) **JANUAR**

Svud sn'ježi cv'jeće na te crne grane po golim međam' usred mrče i bora, -

rekô bi posm'jeh ili mig sa strane Markizice kakve s naprahanog Dvora.

Pod vedrim hladom malahitnog neba stislo se more bez valova i b'jesa vičući muklo: - što mi nema hljeba?

- gdje su te bure? -gdje je pl'jen tjelesa? -

Kraj puta čekah dokle žarki zapad udune žerav a sjen s Petke baci, što tamnim plaštom krije mrtvi Lapad.

Ončas ti prođe, ... Kliknu!... Plamen-traci zjenica dragih razgališe veče!...

One se noći smrznulo sve cv'jeće.

(1891.)

3

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

SECRET

SECRET

SECRET

— [22]

[2]

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **CARMEN**

- Gle, kako bljesak raskošnijeh vjeđa i posm'jeh bludni opet zmijski čara, i lovi, i pali s pomamnijeh žeđa Don Joseja, dok nju veže i kara!

U b'jesnom letu p'janijeh vrtloga ne spominje se Dragun majke, ljube, jer Carmen zove, kužni cv'jet brloga, da ljubav dijeli gdje i' drugi 'e gube.

Živina kad bi sita a Jose gladan, zavoli Toreadora i s njime legnu.

Pri novom bludu dostignu je hladan bjegunčev nož, - tad mrtva se protegnu. -

- - Bijela, plaha, nesuđena djevo čemu se zgražaš?...

- Sad si Carmen evo!

(Dubrovnik 1893.) **ONI**

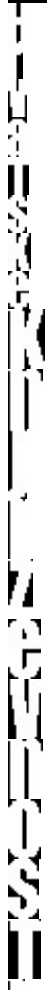
Ruže vi divlje što krunite ploče tvrdoj vlasteli u tvrđemu sanku, ako ne sanjate o sudnjem danku recite: -zašto se uv'jek još kočē čempresi davni kraj crkvice stare?

Rumeno cv'jeće, k'e ne bere ruka, pretiho dahnu sred podnevnog muka: - Eno ti ploča, pak pitaj Gospare! -

Velebna vlast onih gordih dubova opet nad cv'jećem i smrću zavlada besmrtnom Slavom gotskijeh hramova.

Tajna tad briznu mi z grobnoga hlada šapatom slasti kroz crne im
grane: - Vlastôske kosti od vajkad' nas hrane! -
(1900.)

4

MIHOLJICE

MIHOLJICE

MIHOLJICE

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **MIHOLJICE**

Iz crne zemlje žuto cv'jeće raste pa bl'jedo trepti sred sunčanog s'jeva, kô tihe sv'jeće dok se Misa pjeva u spomen dneva kad su bile laste.

I ja za plamom vaših cv'jetnih luči osamljen sl'jedim zadnji dah Aprila svud ištuć mjesto, gdje bi duša skrila sjen mrtvog Ljeta, što me sad još muči.

Kol' blago, sjetno i taj ophod prođe Lapadom pustim, otkle čempres viri i tužni pjev se "maslinarka" vije!

Tek pratnja stade kad cv'jet žalu dođe...

Tad na hrid sjednuh i tu bol s' umiri jer vidjeh Jesen maglom val da krije.

(1901.)

UTJEHA

Zašto me gledaš tvrda hridi moja kroz tamne rupe zarašćene vr'jesom?

Jel' to pogled, što sred muklog boja nečasnih dneva vidjeh planut kr'jesom?

sunčane zrake, kanda mač zablista?

Ti znaš da ljubim tvoje skute blage i puste gaje kuda lovor lista, i kam, i bor, i prah te zemlje drage što vihar nosi, jer ga plač ne kvasi!

-

Zar da san Slobode još ti ne da spati? -

Ah! zbori, viči, psuj, iščupaj vlasi, z groznog čela, al' vjeđe sklopi, da ti, Edipe stari, bol ne gatam veći!...

- "Ne žali mene, sl'jep sam!" -Kam zaječi.

(1898.)

5

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

1872

1872

1872

1872

1872

1872

—

—

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **PRÉLUDE**

Kad te ja gledam kako skromno ližeš raspetomu Gradu prebijene hridi, bojnu pak pjenu kako s usta dižeš, pučino bludna, - da te b'jeg ne stidi! -

Onda se sjećam, Mandaljeno, tebe, svete kad noge ničice si prala topeć ih suzam' e da spasiš sebe.

Mir bi tad s tobom, jer je pred Njim spala Oluja strasti, s ke si čast otara. -

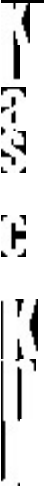
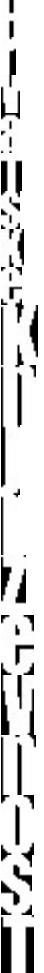
Gr'ješnica 'l vječna, što je Valom zovu, i sada hini, laživica stara!

Čuj!... dok na hridi njezin cjelov pljuska, zeleni ponor buči pretnju novu!...

Vrh Grada mjesec pluta kano ljuska.

(Dubrovnik 1898.)

Ivo Vojnović: Lapadski soneti **RJEČNIK**

Lapad - poluotok koji sa sjeverne strane zatvara grušku luku u Dubrovniku **Mihajlo** - predio u Lapadu ispod brda Petke, sa crkvicom sv. Mihajla i grobljem dubrova ke vlastele **miholjice** - ciklame **Petka** - brdo iznad Gru a u Dubrovniku **prelude** (franc.) - preludij, predigra **requiem aeternam** (lat.) - vje ni mir 7

Document Outline

- [SADRZAJ](#)
- [LAPADSKI SONETI](#)
- [RJECNIK](#)

Table of Contents

<u>LAPADSKI SONETI</u>	<u>3</u>
<u>CARMEN</u>	<u>4</u>
<u>MIHOLJICE</u>	<u>5</u>
<u>PRÉLUDE</u>	<u>6</u>
<u>RJEČNIK</u>	<u>7</u>
<u>SADRZAJ</u>	